

Pois hakkas suure hinuga lugema ja õppis kaa
õige lühilese ajaga weerima, nõnda et isa kütis:
„Waat, see waast poiss, seist pojast saab mees!
See loeb ju nagu kirik'sand ja laulab nagu
kõster!“ Liig wara laulis isa pojukese kütust.
Tulisse tubinaga oli Jüts alaud, himu labkus
peagi raamatut lugemast, ja mitte enne, kuni
pois 15 aastaseks oli saanud, wöös ta forinal
lugeda, aga mõõjlikult mõnuuga lugema, wöta
näppust, see oleks liig tüütarv ja waervaline!

Oli Jütsist Züri saanud, peeti nõu, mis
annetit teda lasta õppida. Ema seeviis poega
kaupmeheks, isa jälle tahtis foguni teda Tartu
saata, seist „nandi seis on meil ju!“ oli tema
emaduse sõna. Poiss aga tahtis siin rätsepakso
hakkata. Küll wanemad töötusid waastu.

„Mõtle ometi, kui hea põli suni on, kui sa
peenike liuma kaupmees oled, palju raha teenid ja
igaüks mütsi su eest maha wötab!“ meelitas ema.

„Ei, ma ei tahab mitte!“ oli poiss otsekohene
waastus. „Kaupmees peab ühiepuhku raha lu-
gema, ja see on minu meelesi üks hirmus igaiv asi.“

„Miline Tartu, üpi siisk'õpetajaks ehk adve-
kadiks ehk tohtreiks, waat siis waast oled sakso.
Siis — — —“

„Ei, ma ei tahab mitte!“ hündis poiss paha-
selt. „Siis ma pean ju hirmus palju raamatuid

õppima, ja see on minu hirmus waasta meet. Ma hankau rätsepakso, see on ometi lena annet! Seal ma istun hemikust ühtuni laua peal, jalad
risti all, ja ega ma alla 5–10 rubla üddalaas
kaa ei lepi.“

Mis teha? Wanemad tegid ühkades poisi
tahmist ja pandi Zürit siis linna rätsepunteistet
Waskn väla juure õppima. Sell oli enne juba
kaks wanemat õppipoisi, Züri oli see kolmas.
Peale seda olid veel neli selli. Et Züri see
noorem õppipeis oli, pidi ta mõndagi asja tois-
metama, kelle peale ta unes 'põlnud mõtteluidgi,
nagu pressrandají palavaks tegema ja pälavalt
hoidma, puud lõhkuma, karjakaevust wett tooma
ja muud uiedsarnatuid toimetusi veel, aga lqua
peal ümblemisest, jalqd risti all, seist 'põlnud
juttugi. Pealegi narris teda see ja teine, pani
kaa kõmmu selga, nii et poissi tuli filmist fargas
ja sõimamisest 'põlnud kaa puudust. „Züri, tee
pressrand seia!“ hündis esimene sell, ja kui pois
rumaluse pärast rauda mitte 'põlnud kesas hal-
jakso õerumud, sai tubli matši ja õhvardamist,
et nina saab ära körivetud, kui veel julges teisi
narrida. Mutuga läks poiss käsku täitma, ko-
mistas ja körvetas seal juures oma käe ära.
Kõik naersid. „Julkal näitse kõiksuquised kom-
metid selged!“ piltas teine sell. „On ju nimi